

СТ А Н О В И Щ Е

от проф. **Венец Василев Димитров**
дипломен ръководител по специалността ФТО
(направление 8.4. „Театрално и филмово изкуство“)
при НАТФИЗ „Кр.Сарафов“

Относно:

Конкурс за заемане на академична длъжност „професор“ по професионално направление 8.4. „Театрално и филмово изкуство“ (кинознание, киноизкуство и телевизия), обявен от Нов Български Университет в ДВ –бр.66 / 15.08.2017 г.

Становището е върху представения труд и научно-преподавателски постижения на кандидата **доц. д-р Иван Иванов ДРАГАНОВ**.

Представените материали от кандидата за заемане на академична длъжност „професор“, доц.д-р Иван Иванов ДРАГАНОВ, са според изискванията на Закона и Правилника за придобиване на научни степени и длъжности на Нов Български Университет и неговото участие в конкурса отговаря на необходимите правила.

Основният представен труд в конкурса от страна на кандидата е монографията **„ЧЕТВЪРТАТА ВЪЗМОЖНОСТ – университетска телевизия“**, както и подробни описания на редица публикации и трудове и материали, доказващи сериозна научна, експертна и преподавателска дейност на кандидата. Представените материали включително и научната му биография, показват потенциала на доц.д-р Драганов, като ерудиран учен и преподавател. Разкриват научните му интереси и сериозни постижения в представляваната от него област.

В настоящето „становище“, освен мнението ми върху представения теоретичен труд обръщам внимание върху цялостния принос на кандидата в културния живот, постиженията му в кино и телевизионния професионален свят и в педагогиката.

Доц.д-р Иван Драганов е изявена и авторитетна личност в областта на аудиовизуалните изкуства и е известен с десетките си статии, анализи и книги посветени на развитието и бъдещето на тази специфична област. Преподавател е от 2004 г. и е член на академичната общност на Нов Български Университет. Защиства докторска дисертация през 2011 г. под заглавие **„Особености на телевизионния мениджмънт“**, а през 2012 г. придобива научната степен „доцент“ защитавайки научния си труд

„Телевизионно програмиране в общия аудиовизуален контекст“. Не може да остане извън моето внимание дългогодишната му научно-изследователска дейност, започнала в определената област от далечната 1982 г. Извънщатен сътрудник, хоноруван лектор в НБУ и НАТФИЗ „Кр.Сарафов“ и в катедра „Европеистика“ в СУ „Климент Охридски“, над 26 научни публикации, участие в 10 научни конференции в чужбина и в 26 – в България, както и в десетки семинари, модератор и участник при обсъждания на българското документално кино, кръгли маси на теми свързани с киното и телевизията, участник в наши и международни журита, както и в семинари и научно-изследователски проекти, множество статии и анализи в професионалния и обществен печат. Учебно-преподавателската му дейност продължава непрекъснато вече 13 години. Там той е стриктен и покрива нормативите на учебна заетост, участва в научни изследвания и е при стартирането на нови бакалавърски и магистърски програми. Той е в основата при създаването на ТВ студийен комплекс на НБУ.

Сред научните приноси на кандидата обръщам отново внимание и припомням значимостта на неговите досегашни трудове. В **„Особеностите на телевизионния мениджмънт“** акцента е върху специфичните черти и изисквания към генералния директор и мениджърите. Поставя се въпроса на само върху печалбата, но и върху естетическата стойност на самата програма. Акцентира се независимостта и коректността към фактите с които разполага медията. Анализирано е влиянието върху зрителя. В труда е систематизиран опита на световните телевизионни страни, анализирана е логиката на развитие на обществените телевизии както и причините довели до изоставяне на либерализацията на телевизионния пазар в България. В **„Телевизионното програмиране в общия аудиовизуален контекст“** за първи път се изследва принципа на програмирането и неговото значение за развитието на всяка една телевизия. Поставен е въпроса за огромното влияние и въздействие чрез програмата върху всеки един зрител. Този труд стана сериозен програмен документ за повечето от нашите телевизии. Прави впечатление, че трудовете на доц. Драганов имат завиден принос при коректни цитирания от редица изследователи на съответната материя.

Изследванията на доц.д-р Иван Драганов ярко се проявяват в представената от него монография **„ЧЕТВЪРТАТА ВЪЗМОЖНОСТ – университетска телевизия“**. Трудът обхваща 172 стр., позициониран е в 8 глави, увод и заключение. Уводът ни припомня връзката между човека и медията под заглавието „В търсене на изгубената духовност“. Всяка от главите носи своя информация – трите модела на развитие на телевизията, понятието „Телевизия без граници“, либерализирането на пазара в посткомунистическите държави, промените в комерсиалните телевизии, процесите на развитие в Европа и България, характеристика на

университетско-студентските телевизии по света, програмна концепция на университетска телевизия в НБУ. Заключението извежда тезата за университетската телевизия като алтернатива на трите модела телевизии. Даване шанс на Четвъртата възможност – гражданска медия с нов замисъл, смисъл и философия.

Развитата тема в монографията **„ЧЕТВЪРТАТА ВЪЗМОЖНОСТ – университетска телевизия“**, е резултат от сериозна практическа и изследователска работа на автора и се базира на негово изследване върху един важен и социално интересен теоретичен и аналитичен факт, каквото е неговото предизвикателство - „Университетска телевизия като алтернатива на държавната и комерсиална такава“. Признавайки телевизията като едно велико изобретение на цивилизацията, авторът, преминавайки през моделите на нейното развитие, достига до една съвършено сериозна идея – тази за университетска телевизия. Този факт е представен в една изключителна по своята същност и значение теоретична постановка, заложена на най-демократичния факт в обществото – независимата академична общност. Именно тази общност може да постави началото на алтернативна телевизия, необвързана и пропита с духа на свободната мисъл. Според мен, проблемът е толкова сериозен и важен за обществото, че цялата теоретична разработка на автора, преминава през консервативните мисли и навици на всички нас, като ни поставя в ситуацията на „догонващи“ такава идея. Няма нищо по-добро за едно общество от откъсване от комерсиализацията и фалшивите новини, от безподобните, субективни и не значещи нищо анализи, дебати и политически еквилибристики. Именно тези факти са в основата на разочарованието от комерсиалните и дори и от националните обществени телевизии, които са подложени на постоянен натиск от политически и финансови кръгове. Тези „динамични сили“ определят вкусове и създават фалшивото чувство за манипулирани истини. Вярата в предизвикателството на младите хора, може да трасира и пътища в тази посока и в други сфери, не по малко важни за развитието и бъдещето на отчаяното ни общество. Рискът да се започне с „Университетска телевизия“ заслужава усилията. Идеята на автора е изключителна находка, извънредно необходима на бъдещото развитие въобще на медиите като цяло, а професионалната му разработка, анализи и детайлно разглеждане на проблема, са между най-важните приноси в монографията. Изследването на тези въпроси от страна на доц.д-р Иван Драганов, е огромна крачка към обогатяване на теорията за аудиовизуалните изкуства, и конкретно за телевизията като цяло, и то не само с нейното обществено присъствие, но и с по-нататъшната и съдба свързана с нейното място в цивилизования живот.

Приносите в монографията са сериозни и определят значимостта на представения труд. Систематизиран е опита на световните телевизионни

страни и тяхното развитие. Анализирани са логиката на развитие на обществените телевизии след Втората световна война. Систематизирани са негативната практика, политическа зависимост и ролята на финансиране. Анализирани са причините за забавяне на развитието на тв.бизнес в България. Систематизирани са проблемите на комерсиалните телевизии, както и проблемите с регулацията на електронните медии у нас. След сравнителната характеристика на университетските телевизии в света е представена успешна и съвременна концепция за такава телевизия в НБУ. Между най-сериозните приноси е извеждането на тезата, че „единствено университетската телевизия е алтернатива на досегашните модели на телевизионно развитие в днешното състояние на взаимоотношенията държава-общество.“

Развитието на монографията доказва **сериозно познаване от страна на автора на повдигнатите проблеми и избраната от него методика на изследване дава отговорите на поставената цел.** Трудът е написан професионално с познаване на специфичната, материя. Той е завършена разработка, с необходимите приноси елементи в определената творческа област. Научно-приложните тези в теоретичната разработка се опират на формулиране и практическо обяснение на всеки проблем, който се анализира от гледна точка на приложението в културния и обществен живот. Значимостта на изследването се заключава и в това, че разглеждането на тези проблеми са част от липсващо звено на теорията за съществуването и развитието на всяка една телевизия. Качество на изследването е, че автора е свързан с практиката и неговите заключения са в резултат на творчески опит. Положителен факт е, че цялата информация, изводи и анализи, отразяват личната му интерпретация на представените данни, като водят до обогатяване на знанията от страна на заинтересованите в тази област. Появата на този труд е от значение както за всички професионалисти, отговорни фактори в съществуващите телевизии, студенти по определената специалност, така и за всеки гражданин, който очаква действително сериозно бъдеще на този така важен фактор в нашия живот.

Имайки предвид положителните страни на представеното теоретично изследване, както и цялостния принос на кандидата в културната и професионално-педагогическа сфера, препоръчвам на Уважаваното научно жури да приеме научно-професионалните трудове на кандидата доц. д-р Иван Иванов Драганов и да му присъди академичната длъжност „професор“ в професионална направление 8.4.-театрално и филмово изкуство (кинознание, киноизкуство и телевизия)

01.11.2017

становище:
проф. Венец Димитров